seda liha nagu wahest ütakse hunt. — wana waras jäi koigestilma, et ta küll ise selle kunsti leidja oli. —

II Jutt. —

Wana soltat. —

Üks kordelanud üks wana naine keda palju inimesi rikka arwasiwa olewad nad pidanud teda nõiaks ja pomi sejaks, sest palju inimesi kaisiwa tema juures endid rohitsemas. — Üks wana soltat oli teda märkinud ja tahele pannud. — See soltat wotu moega katte püstoli kua ja wotnud roowimise nõu ette. Ta läinud wana naise ukse taha õõse kopputanud ukse pihta. Naine ärkanud ülese wõ ukse lahti lasknud mehe sisse. — Aga mis naeb ta roowel. —

ta ehmatab esiti ära, aga toibub pea. Soltat küsis raha ja kui ta ei annud hakas wagise peale aama. Aga naine ei ütelnud mitte. — Soltat tõmbas mõega näitas naise kaela peale — ja ütles kui sa ei anna ega ütle. näitan sulle — mõeka. Naine kohkus ära ja ütles kogeltates seal all keldris: Kus keldres? tule näita. Naine näitas ukse peale ja läks ees. Soltat läks järele. Nad jõudsiwad ühte keldri ette naine tõmbas ukse lahti ja kadus reppi mööda alla jooks. tes ära. Soltat jooksis tagand järele ja tõmbas tikuga tule põlema: seal nägi ta kus naine wäri sedes noude wahel seisis, wärise wärise sapea kelm, kärata soltat. Ta tõmbas naise nurgast wälja ähwartas teda ja ütles. Näita kus raha on. Naine ütles siit laheb üks